

NIEDOWCIPNOŚĆ (2) *sb f*

niedowcipność (1), **niedochcipność** (1); niedowcipność *LubPs*; niedochcipność *RejKupSekl.*
e oraz oba o prawdopodobnie jasne (tak w nie-, dowcipny oraz -ość).

[*sg D niedowcipności.*] ◊ *pl D niedochcipności* (1). ◊ *A niedowcipności* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. dowcipność.

*Brak rozumu, niepojętność [czyja] (2) : Zeć to dla tego czynie Folguyacz proftościam y
niedochcipnościám walífjm/ aby nałproftnieylfy Człowiek mógł wyrozumiećz wolą Bożą *RejKupSekl*
a3; Boże ty łam wyedzyeć raczyłz me nyedowćipności/ A przed tobą nye łą łkryte moye nyeprawośći
LubPs P6v; [Boc tak duch ś: nałzyi niedowćipności poradził/ że się Euangelistówie ś: i inłzē piłma
ś: łpolniē dokładaią i wykładaią *MurzNT 85v (Linde s.v. dowcipność)*].*

Cf DOWCIPNOŚĆ, NIEDOWCIP

AŻ